

# MAGYARORSZÁGI BORBÉLY- ÉS FODRÁSZSEGÉDEK SZAKLAPJA

A MAGYARORSZÁGI BORBÉLY- ÉS FODRÁSZSEGÉDEK SZAKEGYLETÉNEK HIVATALOS KÖZLÖNYE

## ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	-----	4 korona
Fél évre	-----	2 " "
Egyes szám ára 20 fillér.		

Megjelenik minden hó 15-én.

## Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII. Sip-u. 16, Wesselényi-u. sarok  
hová mindennemű levél és pénzbeli küldemények intézendők.  
Telefon 43—19.

## Szaktársak!

Folyó hó 21-én, csütörtök este pont 1/29 órakor VI. ker.,  
Andrássy-ut 69. szám alatt,  
a Plastikon helyiségeiben

nagy

## nyilvános gyűlést

tartunk.

Ott legyen minden fodrász-  
segéd a gyűlésünkön!

♠ szervező-bizottság.

## A méltóságos ipartestület.

Legutóbb tartott nyilvános gyűlésünkön a megválasztott 36-os bizottság kidolgozta az új követeléseket és a régiekkel együtt beadta az ipartestület elnökségének, azzal a megjegyzéssel, hogy május hó 26-ig adjon reá választ.

Az ipartestület sorompóba állította ügyészt, dr. Révay Zoltán urat, azonkívül megszólaltatta Mezey Pétert, a régi cézhrend-szer egyik oszlopos tagját a F. U. hasábjain.

No lám, kontárokra szorulnak, mert a publikum közül egy diurnistát is megszólaltattak, kinek jobb volna szegény Sanyaró Vendel társaival együtt az osztálytudatos szervezkedés terére lépni, mint beszegődni a burzsoá majmolók szolgálatába. Szegény kizsákmányolt szellemi proletár!

Az első ur meg akarja jól szolgálni gazdáinak a folyósított tiszteletdíjat és elnevezi a követelések beadását memorandum-járványnak s holmi hasonlatokat tesz gyári munkás és borbélysegéd között. Méltányosságról beszél azok részéről, akik vele együtt nem tudják, mi a méltányosság fogalma.

A mai polgári társadalom egyik oszlopos tagja ő, tőle nem is várhatunk mást. Az ügyvédi diplomá nem jelenti még sem a közgazdasági, sem a társadalomtudományi helyes felfogást.

A másik ur nem kontár a szakmában, hanem a gondolkozásban és tollforgatásban. Ráillik a példaszó: „Ha a korlátoltság után adót kellene fizetni, az illető virilista lenne.“

Ez az ur nemcsak lenne, hanem az is.

Igy aztán nem esoda, ha az ipartestület szelleme az ókori idők jellegét hordja magán. Nem fognak ezután a fodrászsegédek memorandumozni, hanem majd más eszközkhöz nyulnak, amelyek biztosan hatnak és felébresztik a mai polgári társadalom oszlopait, virilistáit, burzsoá majmolóit a butaság ópiuma okozta álmukból. Mindezek tanulságul szolgáljanak a fodrászsegédeknek arra, hogy jogaikat csakis saját erejük, saját összetartásuk árán vívhatják ki és ne bizzanak sem a munkáltatók mézes-mázos ígéreteiben, sem azok díszes testületének „bölcs belátásában“ és „méltányosságában“, mert a munkásosztály felszabadítása csakis a munkásosztály feladata lehet. Tehát fogjunk feladatunk teljesítéséhez és szervezkedjünk!

## Czélutudatos irány.

(t. i.) A munkástársadalom gazdasági küzdelmeit immár kénytelenek voltak felvenni szakmánk munkásai is ez czélutudatos irányban vezetni. A mind egyre nehezebbé váló megélhetési viszonyok nincsenek arányban a munkabérekkel.

A borbélymunkásság, melynek az utóbbi évekig a borraival aranyesője kielégítette pillanatnyi gazdasági igényeit, nem gondolt a jövőre és gondatlanul hagyta az időt feje föltt tova rebbeni. De ma, amikor a borraival aranyesője nyomorúságos alamizsnává zsugorodott össze, — ma, amikor a munkáltatók (rabszolgatartók), daczára a fejlet-tebb igényeknek, az eddig adott nyomorult éhbért is redukálták (de az ő munkájuknak az árát felemelték a mi rovásunkra, lásd az árszabályt) most tehát embérséges megélhetésükért, a más szakmabeli munkástársak példáját követve, a czélutudatos szervezkedés terére léptek.

A borbélymunkások szervezkedése a közelmultban éles megítélés alá került a társadalom különböző rétegeiben. A mód, amelyet a multban választottak helyzetük javítására, fényes bizonyítéka a czélutadlatlan szervezkedésnek, amit a következmények alaposan igazoltak.

De kinek jutna eszébe ezért a szervezkedést megszüntetni? A Tisza számtalanszor kiönt medréből, de kinek jutna eszébe ezért a Tisza folyását meggátolni? Nem a folyását, hanem a káros kiöntését kell meggátolni. A borbélymunkás-szervezkedés közel-múlt czélutadlatlan munkáját a munkanélküliség számának nagysága és elkeseredése szülte.

A munkásosztály egyetemében a munkanélküliséget a gőzgépek, gáz stb. fejlettsége okozta. Iparunk, melyet a technikai vívmány nem érintett, a munkanélküliség nagyságában mindazonáltal túlhalad minden más szakmát.

Daczára, hogy a borbélyipar ugyszólván nálunk még aranykorát éli, lássuk csak, mi okozta tehát a munkanélküliség túlságos nagyságát.

Budapestten körülbelül 1500—1700 a borbélymunkások száma. — Ameddig ebből 250—400 állandóan munkanélkül van, addig a „szerenésés“ munkában levők 14—17 órát töltönek naponta munkában.

A munkanélküliség okát tehát megtaláljuk e pár rideg számban, aminek okozatát a munkából kitagadottak nem oldhatják meg, amint ezt a multban tett erre vonatkozó kísérletük eredménytelensége igazolta. — A munkanélküliség által szült nyomor megszüntetése a munkában levők kötelessége. A munkában levők munkaidőjének megrövidítésével, hetenkint a fél szabadnap megtartásával lehet a nagy munkanélküliséget csökkenteni. Mert számolniok kell a nagy munkanélküliség Damokles-kardjával, mely szüntelenül fejük felett lebeg: ma nekem, holnap neked.

Ebből az osztálytudatos, czélirányos, fel-emelő munkából mindnyájunknak ki kell venni a részünket, amit már ki is fogunk venni.

A munkanélküliség megszüntetése sok másért is szükséges, Első sorban az egészségünkért, ami mindenkinek, de különösen a munkásnak feltétlenül kell, egyedülé vagyona. A betegségekre vonatkozó statisztika elég bizonyíték, amelyben a tüdővész és gyomor-bajok statisztikájához mi, borbélymunkások szolgáltattuk a legtöbb áldozatot.

Másodsorban kellő szabadidővel kell rendelkezünk, hogy megszerezhessük a tudás hatalmát, ami a hosszú munkaidőben, túlcsigázott idegzettel lehetetlen. Azt a hatalmat kell megszerezünk, amely a kulturális században az uralkodó elem és amelynek hiányát napról-napra kell éreznünk.

És végül családi életünk, amelyet nem a lírai költők szerint, de még a prózai való-ságban sem nagyou ismerünk.

Nem ismerhetjük, mert szabadidőnk még a tudósok által megszabott alvási időre is kevés, nemhogy belőle idillikus családi boldogságra teljék. — Természetes és logikus, hogy ezeket a céltudatos, megjelölt irányokat egynéhány lelkes szaktárs elhatározása nem teremtheti meg, hanem az összesség öntudatos szervezkedése kell, hogy rövidesen kiküzdje, hogy végre emberek legyenünk mi is.

Szaktársak, szervezkedjétek!

## Felhívás a budapesti fodrászsegédekhez!

Szaktársak!

Azon idő alatt, amióta a szervezett fodrászsegédek kibontották a szervezkedés, egyesülés lobogóját, beigazoldott az a tény, hogy egyedül a szervezet és a szervezetségben rejlő erő képes arra, hogy a fodrászsegédek elviselhetlen lenézését, szolgaias helyzetét megváltoztassa.\* Felismerték a mi munkálatóink is ezen erőt és mindenféle eszközzel, hamis jelszavak emlegetésével odatörtek, hogy a szaktársakat visszartársak a szervezkedéstől. Szervezetünket pedig minden kigondolható rágalommal és becsmérlésekkel gyengíteni igyekeztek. Ez nem sikerült nekik, sőt még jobban meg erősítette azon állításunkat, hogy minden szakma munkálatóinak egyforma a természete s nincs különbség gyáros és borbélymunkálató között, ha arról van szó, hogy a munkások kizsákmányolását melyik tudja jobban fokozni.

Az ő kizsákmányolási érdekeiknek szüksége volt arra is, hogy közöttünk a testvérharcot felidézze, hogy addig is, míg egyik testvér a másik ellen küzd, a munkálatók érdekei csorbát ne szenvedjenek.

Láthatjuk, hogy azon küzdelem, amelyet a szervezett fodrászsegédek az összesség érdekében, mint a segédek jogos követelése kiívására megindítottak, ezen kizsákmányolók megtévesztései a testvérharc felidézése folytán meggyengült.

Annakidején figyelmeztettük szaktársainkat, hogy ne üljenek fel a munkálatók uszításainak, mert ők csak azért akarják visszartartani a szaktársakat a szervezkedéstől, mert ez nem a segédeknek volna káros, hanem nekik, mert a szervezkedés által a segédek öntudatra ébrednek és nem engedik magukat a munkálatók önkényüknek kiszolgáltatni, hanem élni is akarnak azon emberi jogokkal, melyeket a szervezkedés által megismertek.

Tudjuk jól, hogy a fővárosi szaktársak közül azok, akik engedték magukat félrevezetni és hitték a „fönök urak“ népszerűségi ígéretekben, legjobban sajnálják ezen hiszékenységet, annál inkább, mert el kell ismerniük azt, hogy az ő hiszékenységtüknek az volt az ára, amely a fodrászsegédek helyzetének megváltoztatását egy időre megakasztotta. Ez szolgáljon tanulságnak a jövőre nézve azoknak, akiket illet.

Azokban bármennyire sajnálják azon szaktársak azt, hogy az ő megtévesztésük árán a budapesti fodrászsegédek éppen a célnál kénytelenek vesztelni (habár ideig-óráig

is), ezen sajnálkozással nem lehet küzdelmet folytatni. Tehát ne sajnálkozzanak, hanem lássanak a komoly munkához.

A legutóbbi nyilvános gyűlés követeléseink teljes kivívása érdekében utolsó fegyvernek a sztrájkot proklamálta.

Azonban ez csak úgy valósítható meg, ha a szaktársak kötelességtudó s a harcban ellentálló képes katonái is lesznek ügyüknek.

Ezt pedig csak a szervezkedés útján lehet a mozgalom katonáiba nevelni. A lelkesedés az még nem fegyver, azzal még csatát nem nyerhet egy hadvezér sem. Nekünk pedig fegyverekre van szükségünk, az öntudatra, a meggyőződésre, a kitartó fáradtságára.

Akármiilyen kicsiny a harez, áldozatokkal jár. Különösen akkor, ha a harcban lévő katonák nem fegyelmeztettek.

Most első sorban egy kötelesség vár az összes fővárosi szaktársakra. Azonban a használandó fegyvereket a tudás, a felvilágosultság fegyvertárából kell megszerezni s ez csak a szervezet várában, a szakegyletben szerezhető meg.

Tehát be a szervezetbe, hogy felvértezzük magunkat a harzi fegyverekkel. Minden szaktárs tegye kötelességévé, hogy mint öntudatos, szervezett munkás egy a saját, mint az összesség érdekében tegyen meg minden lehetőt arra, hogy elősegítse az összesség ügyét.

Beiratkozni lehet a szakegyletben, VIII, ker., Sip-utca 16. szám, minden kedd és péntek este 8 óráig.

Ha minden szaktárs megteszi ezen legelőbb kötelességét, úgy nem sok idő múlva már nemcsak a cél előtt leszünk, hanem a kivívott jogokon kívül nyert jogok megszerzésére élesíthetjük fegyvereinket.

Tehát be a szervezetbe, be a munkásság várába!

Szaktársi üdvözlettel

a fodrászsegédek szervező-bizottsága.

## A magyarországi munkások bérharozai 1905-ben.

A Szakszervezeti Értesítő legutóbbi száma táblázatos kimutatást közöl a magyarországi munkások múlt évi bérharozairól. A kimutatáshoz a szakszervezeti tanács titkársága a szakmáktól szerezte az adatokat és ha még ez az első kimutatás nem is egészen teljes, mégis igen becses anyagot képez a szakszervezeti mozgalom értékének megítéléséhez. Számokban kifejezve látjuk magunk előtt azokat az eredményeket, amelyeket az egyes szakmák és az összes munkások a bérmozgalmak által elértek. De ki van tüntetve a bérmozgalmak által elvesztett munkaidő is, melyet ha szembeállítunk az eredményekkel, még inkább növekedik az elért eredmények értéke.

A kimutatáshoz közölt czikkben a következőket írja a statisztika összeállítója:

A kezdet nehézségeit úgy, ahogy leküzdöttük és hisszük, hogy jelen kimutatásunk nagyban hozzájárul majd ahhoz, hogy a szakszervezetek a jövőben lelkiismeretes sztrájk-statisztikát vezessenek és ezzel a tit-

kárság abba a helyzetbe jut, hogy kimerítőbb és pontosabb kimutatást készítsen.

Már az év elején megjelent általános jelentésünkben mondtuk, hogy a magyarországi munkásság osztályharca még sohasem volt oly kiterjedt és éles, mint az 1905. évben. Ez állításunkat most számokkal igazoljuk. 1905-ben 346 általános jellegű sztrájk, 36 kizárás és 344 üzemi vagy építkezési zárlat volt.

Miután az 1905. előtti években lezajlott gazdasági harcokról nincsenek pontos adatok, összehasonlítást nem tehetünk, de annyit konstatálhatunk, hogy a magyarországi munkásság története hasonló harcizás évet nem képes felmutatni, mint az 1905-iki volt. Kimutatásunk szerint 58512 munkás vett részt a sztrájkmozgalmakban, a fém-munkások maguk 27300-át szerepelnek. De nemcsak a sztrájkolók aránylag óriási nagy száma, hanem a gazdasági harcok hosszu tartama és elkeseredettsége is felülmulja a korábbi évek sztrájkmozgalmait.

1905-ben a munkálatók jórésze már szervezve volt és ennek tulajdonítható az, hogy egy a vasgyárosok, mint az építőmesterek nemcsak erős védelmi harcot folytattak, hanem támadólag is léptek fel. 36 esetben kizárták a munkásokat. Ez kétségtelen jele annak, hogy a szervezett munkásokkal szemben szervezett munkálatók állottak. A kizárások éle a munkás-szervezetek ellen volt irányítva. De hiába volt az erőlködés. Tudomásunk szerint egyetlen kizárás sem végződött sikerrel. A munkálatók nemcsak hogy céljukat nem érték el, hanem egész határozottsággal állítható, hogy a kizárások nagyban fejlesztették a szakszervezeteket.

A lezajlott mozgalmak közül 251 teljes, 318 részleges győzelemmel, 83 eredménytelenül és 74 ismeretlen eredménnyel végződött.

Az elért eredmények a következők:

### 1. Munkaidő rövidítést nyert:

11000 munkás	3 1/2 óráig	összesen napi	38.500 óráig
1430	" 2 "	" "	2864
1202	" 1 1/2 "	" "	1800 "
3058	" 1 "	" "	3058 "
7641	" 3/4 "	" "	5730 "
8087	" 1/2 "	" "	8086 "
32418 munkás		összesen napi	60.038 óráig.

### 2. Munkabéremelést nyert:

11000 munkás	á naponta 60 f.-t.	össz. napi	6600. — K-t
500	" " 54 "	" "	270. — "
1701	" " 40 "	" "	680. — "
21529	" " 30 "	" "	6458.70 "
1568	" " 20 "	" "	313.60 "
3500	" " 10 "	" "	350. — "
39798 munkás		összesen napi	14672.30 K-t

Összegezve ezeket a számokat, azt látjuk, hogy 32418 munkás a bérharozatok által 60.038 óra napi munkaidőt, vagyis átlag egyenként 1 óra 51 perc munkaidő-rövidítést nyert. Ez óriási eredmény különösen az építőmunkások sikeres harcainak köszönhető. Ugyanis, mint táblázatunkból látható, a kőművesek átlag 3 és fél óra munkaidő-rövidítést nyertek. 1904-ben még igen sok vidéki városban 13—14 óra volt a kőművesek munkaideje és 1905-ben a vidéken a tíz óras és a fővárosban a kilencz és fél óras munkanapot vívták ki.

# EREDETI ANGOL BOROTVÁK ANGYÁN BÉLÁNÁL kaphatók.

Darabja 3 korona és 3 korona 60 fillér.

A bérházak által kivívott munkabéremelés napi 14.672-30 koronát tesz. Ha már most leszámítva a munkanélküliséget, egy évre 210 munkanapot veszünk alapul, kitűnik, hogy 1905-ben 39.798 munkás 3,081,183—korona béremelést nyert.

A béremelés az 1.839,235 vesztett munkanappal azonban nem látszik nagynak. Figyelembe veendő azonban, hogy számos szakma testületi egyezmény útján, vagyis áldozat nélkül ért el nagyobb vívmányokat. A mozgalmak tulajdonképpeni nagy sikere abban áll, hogy 32.418 munkás kivívta a rövidebb munkaidőt. A munkabéremelés csak természetesen következménye a megdrágult életviszonyoknak. A magasabb munkabért nem annyira a munkások, mint a lakás- és élelmiszer-uzsorások élvezik.

A sztrájkok okai a legkülönbözőbb természetűek voltak. Általánosságban azonban feltehető, hogy a mesterségesen megdrágított létszónok, a fejlettebb öntudat és a munkáltatók provokálási kergették a munkásokat harcra. Erdesek politikai sztrájk is volt a múlt évben. A hírlapszedők megunták a koalíziós lapok munkáselellen irányát és a céltudatos munkásság állandó rágalmazását, december 3-án beszüntették a munkát és négy napi sztrájk után győzelmet arattak.

A munkások gazdasági harcát megnehezítették a hatóságok, melyek hivatkozva a hirhéd sztrájk-rendeletekre, minden alkalommal a munkáltatók pártját fogták.

A vidéki főkapitányok és szolgabírák törvénytelen intézkedései ellen a munkásság hiába fordult a belügyminiszterhez. Ezért a munkásoknak maguknak kellett oly eszközökről gondoskodni, amelyekkel jogukat némileg biztosítsák. Ilyen eszköznek bizonyult a tömegsztrájk. Nem kevesebb, mint hat helyen tört ki általános sztrájk a hatósági visszaélések, többnyire sztrájkanyag betiltása miatt. E sztrájkok minden esetben a sérelmes intézkedések visszavonására vezettek. Nagyvárad, Eszék, Zágráb, Lugos és legutóbb Miskolcz munkásai mutatták meg az összetartás és osztályöntudat fényes jelét az általános sztrájk mintaszerű rendezésével.

Az ipari munkások sztrájkmozgalmain kívül számos helyen, de különösen a dunántúli vidéken a földművesek is sztrájkoltak. Ezekről a mozgalmakról nem állanak pontos adatok rendelkezésünkre, a beérkezett tudósítások alapján azonban konstataható, hogy kevés kivétellel némi sikerrel végződtek.

Összefoglalva mindent, ismételjük, hogy az 1905. év a magyarországi munkásmozgalmak történetében kiváló helyet foglal el. Az egyik oldalon politikai jogokért, a másik oldalon emberséges megélhetésért folytak emberfeletti harcok. És nem hiába: a szervezett munkásság dicsőségesen állotta meg helyét e harcokban. Politikai harcainál kényszerítette a kormányt, hogy a választói jog reformjával foglalkozzék, gazdasági harcainál pedig visszaverte a németországi minta szerinti kizárásokat, rövidítette a túlhoszu munkaidőt és az élelmiszer- és lakbér-uzsora ellenszerül kivívta a nagyobb munkabéreket. Ha gazdasági téren voltak is veszteségeink, az elért eredmények messze felülmúlják ezeket.

Kétségtelen azonban, hogy a magyarországi munkásságra még nagy feladatok várnak. A munkáltatók erősen szervezkednek és lesben állanak, hogy a régi állapotot ismét meghonosítsák. Jó lesz ezzel számolni.

## Szervezkedés.

Országszerte, ahol a fodrászsegédek átérzik és belátják szolgai helyzetük tartahatalanságát, mindenütt megragadják azt az eszközt, amely ezen hivatva van segíteni; ez pedig nem más, mint a szorosan vett osztályharc alapján való szervezkedés.

Az idők hosszu folyamán sikerült a fodrászsegédeket félrevezetni. A sok hamis, hangzatos jelszóval, hogy hát: ők nem olyan munkások, mint a többiek, nekik nincs szükségük a szervezkedésre, mert amit csak meg lehet adni, mindent megadnak a borbélymunkáltatók. *A fodrászszápar az nem gyáripar. A fodrászsegédekből mindegyikből önálló munkáltató lesz, nem úgy, mint a gyári munkásokból, stb.*

Persze, akik ezen hangzatos jelszavakat megeresztették, önmaguk is tudatosan vagy öntudatlanul az urhatnamság, a burzsoajamjolás nyavalyájába estek, korgó gyomorral bár, de annál nagyobb felfelé kapaszkodással.

Az új idők szele azonban felrzzaa tespedéstükből a fodrászsegédeket is, akik öntudatra ébredve, belátják azt, hogy a szolgaság, a hétrét-görnyedés, alázatosság akár milyen ruhában is járnak áldozatai s akár milyen „intelligens” jelzőkkel akarják őket megtéveszteni a tudatlanságukban megtartani, ma már elviselhetetlen. A külsőség, a látszat kedvéért nem engedik magukat többé kizsákmányolni, hanem ők is jogot formálnak az emberi élet tisztességes és mindent kielégítő fentartási eszközeinek megszerzéséhez.

Az ország nagyobb városaiban a fodrászsegédek példát vettek a többi munkásoktól, hogy esakis úgy lehet megváltoztatni az eddig mindenkitől lenézett szolgai helyzetüket, hogyha szervezkednek, azaz összetartás által megalakítják *szakegyületüket*, ahol testvéri szeretettel egymás baját átérezve, felvilágosítják, ellentállóvá teszik egymást a tudás, a felvilágosodottság fegyvereivel.

Nagyon természetes, hogy azokat a szaktársakat, akiket eddig a sok hangzatos megtévesztés, a tespedés, a semmivel sem (még önmagával sem) törődés karjaiba dobott nagyon nehéz kiragadni a tétlenségből. Azonban mindig akadnak uttörői a küzdelemnek, akik felrzzák mély álmukból azokat, akik öntudatlanul önmaguknak is ellen-ségei.

Tudjuk jól, hogy az uttörés nehéz munkája a legfárasztóbb, de nem szabad estügedni, minden szaktárs, aki belátja azt (s ki ne látná be?) hogy a fodrászsegédeknek is épp úgy, mint a többi munkásoknak egy táborban kell lenni, hogy emberi jogaikat megismerjék és azokat ki is vivják.

Minden városban, ahol 15-nél több fodrászsegéd van, szervezkedjenek, ismeressék meg egyesek a szaktársakkal a szervezkedés, az egyetlenség célját, magyarázzák meg nekik, hogy: „*az erő az egyesülésben rejlik s az*

*egyesülés útján tudásra tesznek szert, a tudás pedig a legnagyobb hatalom!*“

Mindenütt, ahol meggyőzték a szaktársakat a szervezkedés szükségességéről, ott alakítsák meg a „Magyarországi Bobély-és Fodrászsegédek Szakegyete” helyicsoportját. Az alakításhoz szükséges felvilágosítókkal a szakegyelet központi vezetősége mindenkit ellát, aki oda fordul. (Budapest, VII., Sip-u. 16. sz.)

Minden fodrászsegéd vegye ki részét ebből a felvilágosító munkából; ezzel egy a saját, mint az összesség ügyének hasznára fog válni.

Elég hosszu ideig viseltük a szolgaság, a gyáva megalázkodás jármát, elérkezett az ideje, hogy mi is emberek, öntudatos munkások legyünk. Előre! Fel a munkára!

Szaktársi üdvözléssel:

*a fodrászsegédek szervező-bizottsága.*

## Közgyűlés.

**Jegyzőkönyv.** Felvétellett 1906. május 21-én tartott I. évi rendes közgyűléséről. *Klincsák János* elnök, miután a határozatképességet megállapítja, üdvözli a tagokat, a közgyűlést megnyitja s a jegyzőkönyv hitelesítésére *Boross Ignác*ot és *Stefánis Antalt* hívja fel. Következik a napirend. *Nagy Béla* titkár évi jelentésében elmondja, hogy a lefolyt évben beiratkozott 695 tag, ebből tagsági jogát elvesztette 581, s nem számítva a csoportokat, a fővárosban jelenleg 116 igényjogosult tag van. A vidéken 17 szakcsoporthal alakult meg, amelyek azonban a kellő ügykezelési utmutatás hiányában nem tudták megfelelni a czélnek. Itt is, mint a fővárosban, a nagy fluktuáció miatt a vezetőségnek nem állottak anyagi eszközök rendelkezésre a kellő utmutatás be rendezés eszközlésére. A vidéki csoportok emiatt több ízben feloszlottak és újra alakultak. Ezen a rendszertelen helyzetben csak az új ügykezelési berendezkedés és szabályzat lesz hivatva segíteni. A munkázvételést sem lehetett a kellő kívánalmak szerint vezetni, mert a munkanélküli tagoknak semmi igényjogosultságuk sem volt az elhelyezés igénybevetelére. A tagsági díjak fizetése iránti kötelezettségnek a tagok egyáltalán nem tettek eleget. Így megtörtént az, hogy a fővárosban beiratkozott 695 tag az elmúlt évben 15967 héttel maradt hátralékban, amelynek járulékai ha befolyának, nagyon lendítettek volna a szakegyelet erkölcsi és anyagi helyzetén. S bár elismeri, hogy a vezetőség nagyobb része volt ezen hanyagságnak oka, mindamellett azon vezetőségi tagok nevében és részére, kik megtettek minden tőlük telhető s nem kimélték áldozatokat sem a szakegyelet érdekében, kéri a jelentés tudomásul vételét és a felmentvény megadását.

*Möder Péter* pénztárnok terjesztette be ezután az 1905. évről szóló zárszámadást. Az elmúlt év bevétele december 31-ig 2169 kor. 17 fill. volt, kiadás 2006 kor. 21 fillér, egyenleg 1906. évre 162 korona 96 fillér.

*Malicsék Károly* az ellenőrző bizottság nevében kijelenti, hogy a könyveket több ízben átvizsgálták s rendben találták. Kéri a pénztári jelentés tudomásul vételét és a felmentvény megadását.

Boross Ignác a vezetőség hanyagságát említi fel, amely nem tartotta szem előtt a szakegylet anyagi és erkölcsi érdekeit, s nem keresett alkalmat és forrást arra, hogy gazdasági téren pótolassanak a hiányok, sem vigalmat, sem felolvasásokat nem rendezett a vezetőség.

Tóth István és az elnök hosszú felszólalása után Nagy Béla élt a zárszóval, miután a közgyűlés a jelentést tudomásul vette és a felmentvényt megadta.

A közgyűlés ezután rátért az új vezetőség megválasztására, — korelnöknek Kiss István lett megválasztva, a jelölő bizottságba *Stefatis, Maliesek* és *Ferenecz* szaktársak lettek kiküldve. A közgyűlés felfüggesztése után korelnök újból megnyitván a gyűlést, Ferenecz a bizottság nevében a következőket ajánlja az új vezetőségre: elnöknek *Klincsák Jánost*, alelnöknek *Jerusse Gábort* és *Manecz András*t, számvizsgálóknak *Boross Ignác*ot, *Fellner Ferenecz*t, *Bozsejovszky Nándor*t, választmányi tagoknak: *Varga J.*, *Müller M.*, *Müller D.*, *Scheiring J.*, *Kömives A.*, *Barocsay B.*, *Maliesek K.*, *Ferenecz M.*, *Plenert P.*, *Stefatis A.*, *Sikos A.*, *Gödör A.*, *Luka K.*, *Toján J.*, *Weisz A.*, *Nagy B.*, *Kiss I.*, *Pajtás A.*, pótagoknak *Bagó T.*, *Frey G.*, *Zöldy L.*, *Möder P.*, *Iszakovits S.* és *Tóth I.* szaktársakat, ügyészek *Pollatsek S. dr.-t*.

A közgyűlés rövid vita után megválasztja a jelölteket.

*Klincsák János* veszi át ismét az elnöklést s megköszönvén az előlegzett bizalmat, kéri a megválasztott vezetőséget és a tagokat, hogy a jövőben támogassák munkájában őt és a vezetőséget s akkor hiszi, hogy a következő időkben kielégítő munkát lesz képes végezni a vezetőség.

Az ügykezelési szabályzatot *Nagy Béla* ismertetí főbb vonásokban, amely a szaklapban is közöltetett, különös tekintettel a lezártított tagdíjakra és a szaklap díjára vonatkozó pontjaira. A közgyűlés nagyobb vita nélkül egész terjedelmében elfogadja az ügykezelési szabályzatot.

A szaklap célját és hasznát szintén *Nagy Béla* ismertetí, a kiadó- és szerkesztő-bizottság nevében felhívja azon okokat, melyek miatt több ízben akadályozva lett annak megjelenése. Utal arra, hogy az ügykezelési szabályzat idevonatkozó része lesz hivatalva megszüntetni ezen rendellenességet. A közgyűlés *Boross Nagy Géza* s *Ferenecz* felszólalása után elhatározza, hogy a jövőben csakik igényjogosult tagok kaphatják meg a szaklapot.

*Indítványok.* *Nagy Béla* indítványozza, hogy a közgyűlés állapotjon meg a munkanélküli segély folyósítására nézve és utasítsa a választmányt, hogy állapítsa meg a segély magasságát és dolgozza ki az erre vonatkozó szabályzatot. A közgyűlés *Boross Ignác* módosításával, amely egy havi határidőn belüli elintéztést javasol, elfogadja az indítványt.

*Nagy Géza* indítványozza, hogy a befizető járulékok osztásának be gazdasági szempontból különféle alapokra, melyek nagyban elősegítik a takarékos gazdálkodást. A közgyűlés elfogadja az indítványt és a kivitellel megbizza a vezetőséget.

Több tárgy nem lévén, elnök kéri a tagokat, hogy a jövőbeni nagy feladatok érdekében hathatós közreműködéssel támogassák a vezetőséget felelősségteljes munkájában.

Ezután a közgyűlést bezárja.

K. m. f.

*Nagy Béla,*  
titkár.

*Klincsák János,*  
elnök.

*Boross Ignác,*  
*Stefatis Antal.*

### A vidéki csoportokhoz.

A vidéken levő szaktársak szervezkedése míg egyfelől rohamosan előrehalad, addig a csoportok belételeiben igen sok kívánivalót hagy hátra. Legnagyobb baj szaktársainknál, hogy a szalmaláng kisebbedésével érdeklődésük is megfogyatkozik. Más munkástársainknál azt látjuk, hogy esztől-estére összejönnek a csoport helyiségében, vitatkoznak s a felvilágosodottabbak oktatják azokat, kiknek nem volt alkalmuk az élet és társadalom igaz mélyébe tekinteni. Nálunk a legtöbb csoportnál egyáltalán nem járnak a csoport helyiségébe, vagy csak nagy ritkán, mikor a vezetőség már több ízben felszólítást intézett hozzájuk, hogy jelenjenek meg a taggyűlésen.

Ha ezen nemtörődöm viselkedését vizsgáljuk szaktársainknak, megtaláljuk az okát annak is, hogy az ügykezelés a csoportoknál nagyon rendetlen és nem elég rendszeres időben történik, az adatok beszolgáltatása, a havi leszámolás, a heti befizetési és felvételi lapok beküldése a központnak. Pedig ezáltal a központi vezetőség munkáját is megnehezítik, mert a központ nem kísérheti figyelemmel a csoportok fejlődését; azonban arról is későn értesül, ha a csoport ügye gyengén áll és így nem is jöhet a kellő időben segítségére a csoportnak. A jövőben nem szabad ennek megtörténni. A csoportok vezetőségét utasítjuk a következőkre:

Minden hóban tartoznak taggyűlést egybehívni, melyen a tagoknak a szakegylet iránt való erkölcsi és anyagi kötelezettségeikről nyújtsanak felvilágosítást.

Azon városokban, hol a csoport helyisége együtt van a többi munkásokéval és azok felolvasást, vitaestélyt tartanak, azon felolvasáson a mi szaktársainknak is feltétlenül meg kell jelenni. Ezen alkalommal a csoportok vezetőségei kötelesek jöppéldával előljárni és ezen irányban az agitációt kifejteni. Azon esetben, ha nem egy helyiségben volna a csoport a többi munkástársakéval, egy a csoportok vezetőségének kötelezése az ottani szaktanács utján felvilágosítást kéri aziránt, hogy hol és mikor lesz felolvasás s azon minél tömegesebben jelenjenek meg a szaktársakkal.

Azon szaktársakat pedig, kiket hosszas rábeszélés után sem tudnak a szakegylet, illetve csoport iránti kötelezettségeiknek meggyerni, azt erkölcsi kényszerrel kell kényszeríteni a kötelezettség teljesítésére. A csoportban való összejövetelek alkalmával egy megbízott mindig vizsgálja meg az összes szaktársak tagkönyveit s figyelmeztesse őket esetleges hátralékaik kiegyenlítésére.

A vezetőség is győzze meg őket arról, hogy köteleességek nélkül jogok nincsenek. Nagyon természetes, hogy a vezetőségnek kell jöppéldával előljárni úgy az anyagi, mint az erkölcsi kötelességteljesítés terén.

A tagokat pedig figyelmeztetjük arra, hogy a vezetőséget segítők munkájában s ott, ahol alkalom kínálkozik reá, a taggyűléseken vonják kérdőre az esetleg elkövetett mulasztásokért. A csoport belételein kívül nincs helye semmiféle megjegyzésnek és bírálgatásnak sem a tagok, sem a vezetőség részéről.

Ezeket a csoportban kell elintézni s a csoport tagjainak egyöntetűen kell eljárni minden, a szakegyletet érintő dologban.

Ennélfogva természetes követelmény az, hogy a határozatok végrehajtásánál a kisebbség mindig a többség akaratához alkalmazkodjék. Ha azonban a kisebbség úgy véli, hogy sérelmes a kimondott határozat a szakegyletre nézve, úgy joga van a határozat jövőbeni megváltoztatása érdekében meggyőző érvekkel a többséget felvilágosítani ennek megváltoztatására iránt.

Mind az ideig azonban, míg csak többségi határozat nem szentesíti a kisebbség véleményét, feltétlenül be kell tartani a már hozott határozatot.

S aki ezt nem tenné, azzal az alapszabályok 7. §-a szerint kell elbánni.

*A központi vezetőség.*

### SZEMLE.

**Hajsza a földművesek szervezete ellen.** Rettentő módon megijedtek a nagyföldbirtokok urai, a papok, mágnások és egyéb népnyzók, a földmunkások szervezkedésétől.

A földműves-munkások szervezeteiben ök természetes ellenségeket látnak. Pedig a szervezeteknek csak az a céljuk, hogy a földműves munkások viszonyait javítsák; így a 69 filléres napszámot emeljék, legalább olyan összegre, amiből a földművesmunkás is emberségesen megélhessen, ha nem is olyan jól, mint az urak vadászakutyaí vagy paradés lovai.

De ez a törekvés éppen elég ahhoz, hogy az államfentartó magyar uriosztály teljes erejével forduljon ezen szervezetek ellen. Miután az államban ök az urak, a kormány, a törvényhozás teljesen az ő befolyásuk alatt áll, meg is indult a hajsza az egész vonalon a földművesek szervezetei ellen, a 69 filléres bérek fentartása érdekében.

Az urak önkre akarják tenni a földműves munkások szervezeteit, mert a szervezett munkásoknak valamivel magasabb bért kellene fizetni, ami az ő dolognélküli jövedelmüket némileg apasztaná. Ezért minden törvénytelenesre, minden embertelenségre készek.

De a szervezett ipari munkások már megmondták ebben a dologban véleményüket. Folyó hó 10-én a budapesti munkások hatalmas tüntetéssel feleltek az uraknak és kimondták, hogy a szervezkedési jog védelmére nem fognak habozni a legerősebb

fegyvert, a tömegsztrájkot is használatba venni.

Már most csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy az Omge és Darányi Nácz földművelésiügyi miniszter ur miért nem néz szét az országos baromfi tenyésztési egyesületeken is, miért nem védi meg ott is a földbirtokokosok érdekeit, ahol Parthay Géza ur garázdálkodik, ahol Parthay ur egy személyben igazgató, elnök, pénztárnok, stb., amely egyesületnél három tag válással meg évről-évre Nyáry Jenő báró, főrendiházi háznagy urat elnöknek, akinek azonban tudomása sohasem volt arról, hogy ő itt is elnök.

Miért nem tart ott a VII. kerületi előjáróság vizsgálatot, ahol csak az 1901. évi április hó 11—22-ig tartott kiállítás számadásait, a fővárostól kapott 1000 korona szubvenzió hovatfordítását, a kanári- és galambtenyésztők befizetett tagsági díjait, hogy hol lettek azok elkünyvelve, stb.?

Különb is, mi elfelejtettük azt, hogy az az egyesület Parthay urnak magántulajdonosa, patronusa pedig Nyáry Jenő báró ur.

**Temesvár.** Május 21-én a kizsákmányoló építőmesterek profitülhe és ezeknek a szolgálatában álló hatóságok közreműködése általános sztrájkba kergotte temesvári munkástársainkat. Az összes szakmák szervezett munkásai testvéri szolidaritásba léptek az építőmunkás-elvtársaink érdekében.

A temesvári fodrászsegédek is, bár csak 120-an voltak szervezve, mégis szép tanulejélt adtak munkástársi együlvé tartozandóságunknak, amennyiben az összes szakmák kivonultak a műhelyekből és két napig, sőt ha kellett volna, tovább is részt vettek volna az általános sztrájkban. De a munkásság összetartása gondolkodóba ejtette az összes kizsákmányolókat és az általános sztrájk sikerre vezetett.

Temesvári szaktársainkra büszkők lehetünk, mert — bár a legutóbbi időben kezdek szervezkedni — mégis czél- és öntudatosság tekintetében példát mutathatnak az egész ország fodrászsegédeinek, sőt az „intelligens”-nek nevezett fővárosi szaktársainknak is.

Ime fővárosi szaktársak, mi közvetlenül a saját érdekünkben is lusták vagyunk szervezkedni és jogainkért sikra lépni. Nem ugy van? Sajnos!

**Nagykanizsa.** Jegyzőkönyv, felvétel 1906. március 14-én tartott rendes évi közgyűlésről. Napirend: 1. A vezetőség jelentése, felmentvény megadása. 2. A vezetőség megválasztása. 3. Indítványok.

Molnár Béla elnök üdvözlő a jelenlevőket, felszólítja Zapletál jegyzőt az alakuló közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasására. Ennek megtörténte után Kinsze János és Vágner Kálmán hitelesítik azt.

Zapletál Simon teszi meg a jelentést a vezetőség működéséről. A múlt évi bevétel 141 kor. 70 fill., kiadása 134 kor. 68 fill., egyenleg március hóban 7 kor. 02 fill. A közgyűlés tudomásul veszi a jelentést s a felmentvényt megadja.

Ezután az új vezetőség megválasztása következett. Elnök lett: Molnár Béla, jegyző: Kalocsai Ödön, pénztáros: Jancsi Róna, ellenőr: Domino Ferenc, választmányi tagok: Halász Ödön, Kálovits S., Mankovics S., Gyümölcs L., póttagok: Vagner K. és Encz S.

Molnár Béla indítványozza, hogy a csoport helyiségbe ezentul az összmunkásság helyiségében együtt legyen. Többek hozzájárulása után a közgyűlés úgy határozott,

hogy egyelőre a régi helyiségben maradjon a csoport. Több tárgy nem lévén, elnök a közgyűlést berekeszti.

*Kalocsay Ö., sz. jegyző.*

**Gyula.** Gyulai szaktársaink 1906. március 23-án tartott értekezletükön a csoportot újjáalakították.

A csoport vezetésére a következők lettek megválasztva: Leib János, elnök, Güntner Albin, jegyző, Barát Gáspár, pénztáros, Buchholz János, ellenőr, Stefan M., Sper S., Palla A. és Tiba L. választmányi tagok.

Az új vezetőségnek lesz most komoly feladata, hogy a csoport megerősödjön. A múlt tapasztalatai serkentsék kitartóbb munkára a szaktársakat.

**Miskolc.** Itteni szaktársaink folyó hó 10-én alakították meg szakegyületünk 17. sz. helyicsoportját. Tepper Sándor üdvözölte a megjelenteket, a taggyűlés vezetésére elnöknek Szabó Rókuszt, jegyzőnek Szladits Jenőt ajánlotta, kiket egyhangulag elfogadtak. Elnök ezután átadja a szót Kovács Alajos elvtársnak, ki fejtegeti és felolvassa a „Magyarországi Borbély- és Fodrászsegédek Szakegyülete”-nek alapszabályait, majd indítványozza a szakegyület elnöki csoportjának megalakítását. A jelenlevők egyhangulag elfogadták az indítványt, mire az elnök megalakultnak nyilvánította ki a helyicsoportot.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Koczián János és Galambos Károly szaktársakat kérte fel.

Következett a vezetőség megválasztása. Elnök: Szabó Rókus, jegyző: Alagi Rezső, pénztáros: Darányi Rezső, ellenőr: Galambos Károly, könyvtáros: Csabay Kálmán és Koczián János, választmányi tagok; Hraskey József, Orosz B., Tepper S. és Lenkey I. választottak meg.

Miskolci szaktársaink most a sor, hogy a megválasztott vezetőséggel együtt a legnagyobb kitartással és egyetértéssel működjenek a szakegyület érdekében s a fodrászsegédek helyzetének megváltoztatásán.

**Nagyvárad.** Nagyvárad szaktársaink folyó hó 10-én alakították meg szakegyületünk 18. számú helyicsoportját.

A vezetőségbe a következőket választották be: elnök: Szikszay Dániel, jegyző: Lóvi Kálmán, pénztáros: Boodis Aron, ellenőr: Marton József, választmányi tagok: Kirchner M., Marton G., Török S., Pruciz R., póttagok: Csete I., Jurovits M.

Most már csak előre, fokozott erővel fel a munkára!

## KÜLFÖLD.

### AUSZTRIA.

**Új testvérlep keletkezésében.** Mint örömmel értesülünk, a bécsi, illetve osztrák szaktársaink szervezete egy szaklap kiadásán fáradozik. Hogy a laphoz szükséges anyagi alapot megteremtse, gyűjtést indított. Felhívást bocsájított ki az összes szaktársakhoz, melyben öket adakozásra szólítja fel.

A lap, mely alakulóban van, hivatva lesz a fodrászsegédek között az öntudatot, a felvilágosodottságot terjeszteni. Az eszme, melyért harcolni fog, nem egyes országé, hanem az egész világ munkásságáé, mely egyedül ettől, ennek diadalától várja felszabadulását. Meg kell tehát tennünk kötelességünket nekünk is. Erőnkhez mérten támogatunk kell ezen lap alapjának léte-

sülését. Adományok, melyek levélbélyegben is küldhetők, az Osztrák Fodrászsegédek Szakegyülete pénztárnakához, Kiss Márton Wien, 6, Königseggasse 10, I. Stock ezimre intézendők.

### NÉMETORSZÁG.

Németországban ugy a szervezett tejlődése, mint az egész ország fodrászsegédeinek mozgalmá elnök haladást mutat. A legutóbbi kimutatás szerint a szervezett tagjainak száma a lefolyt év alatt megkétszereződött. A múlt évben több mint kétezer, ez évben az első negyedév alatt 410.000 márka munkanélküli segélyt utalványozott ki. Az egész országban folyó mozgalmakról a következő tudósítást kaptuk:

**Berlin.** A szabad szervezet átadta a követeléseket az ipartestületnek, mely egy legutóbb tartott gyűlésen a fodrászsegédek kívánságait visszautasította. Kérjük a szaktársakat az ideutazástól tartózkodni.

**Lipose.** A fodrászsegédek beadták követeléseiket, a tárgyalások folyamatban vannak.

**Mühlhausen i. Els.** Május 14-én, a fodrászsegédek gyűlése elhatározta a bérmozgalmat. Megállapították a követeléseket, ami a főnököknek át lett nyújtva. A segédek részéről a szervezeti szövetség lett a tárgyalásokkal megbízva.

**Drezda.** Miután a mesterek a múlt évi tarifát nem tartják be, a segédek bérharczba lépnek.

**Hamburg.** Az április 19-én benyújtott követelések dolgában a tárgyalások folynak.

**München.** A segédek benyújtották követeléseiket az ipartestülethez. Az ipartestület azzal a kifogással akar élni, hogy először a múlt évi szerződést kell felmondani. Megjegyzendő, hogy a jelenlegi követelések a múlt évi szerződés megállapodásait nem érintik.

**Apolda.** A segédek a munkaadóknak a következő követeléseket állították fel:

1. A három napgyűlés másodnapjának teljesen szabadrá tételét.
2. Tizenkétórás munkaidőt, közben egyóra ebédidő.
3. Vasár- és ünnepnapokon ötórás munkaidőt.
4. Bérminimum heti 12 márka, fél ellátással, 18 márka ellátás nélkül.
5. A szervezet elismerése és a kötelező szakegyületi elhelyezést.

**Jena.** A segédek benyújtották követeléseiket, a tárgyalás folyamatban van.

**Magdeburg.** A három napgyűlés másodnapjának teljes munkaszünetét a mesterek megadták.

**Holzminnenben** szintén megadták.

### FRANCZIAORSZÁG.

**Párisi** szaktársaink két fontos követeléseket kivitáltak: az egyórás ebédidőt, mely idő alatt (1—2-ig) az üzletek zárva lesznek; hetenkint egy teljes szabadnapot, mely a keddi napban állapítottatt meg.

### SVÁJCOZ.

A fodrászsegédek központi szervezete (Bern) legutóbb tartotta közgyűlését, melyen a következő határozatokat hozta:

1. Kiadja a szervezet megszűnt lapját, a „Der Couffeur”-t. 2. A munkaközvetítést újjászervezi. 3. A munkaidő rövidítését és még számtalan olyan munkaprogramot tűzött maga elé, melynek sikeres keresztülviteléhez csak szorencsekívánatainkat küldhetjük.

## HIREK.

**Csoportok figyelmébe!** Figyelmeztetjük a csoportok vezetőit, hogy a „*Felvételi jegyek*“ szelvényeit minél előbb kitöltve, úgy a régi *igényjogos* tagok után, mint a *most beléptettek* után küldjék fel, hogy az illetők törzslapjait kiállíthassuk. A szelvényeken azt is jegyezzék fel, hogy az illető mikor lépett be a csoportba. Azonkívül a csoport fennállása óta kitöltött heti befizetési lapokat is küldjék fel.

Figyelmeztetjük arra is, hogy a szaklapdíj külön postautalványon küldendő a *szaklapnak*.

**Felhívás Magyarország munkásaihoz!** Munkások, elvtársak! A budapesti szervezetek kiküldöttjei 1906. június 8-án tartott ülésükön a *Heller F. erzsébetfalvai pipa-gyár termékeit bojkott* alá helyezték. A bojkott oka, hogy nevezett cég nyuzta munkásait, az amugy is nyomorúságos keresetükből öt, meg tíz százalék bérlévonásokat eszközölt. Midőn a munkások nyomora elviselhetetlenné vált és megkérték a gyár főnökét, hogy legalább keservesen megkeresett bérüket adja ki esonkítatlanul, a válasz az volt, hogy öt munkást rendszabályozott. Ezt a munkások már nem nézhették nyugodtan. Szolidaritást vállaltak társaikkal és *sztrájkba léptek*.

A budapesti szervezetek kiküldöttjei magukévé tették a pipakészítők ügyét és legmesszebbmenő anyagi támogatást helyeztek kiltásba. De ez még nem elég. Szóba került az is, hogy a *Heller-féle gyár termékeit csak munkások veszik* és így utóbbiak fölhivandók, hogy a *szivtelen gyáros pipáit bojkottálják*. A szervezetek képviselői egyhangulag fogadták el a bojkottra vonatkozó indítványt és most már a munkásokon a sor, hogy e határozatnak érvényt szerezzenek.

A *Heller-féle pipák igen könnyen fölismerhetők, mert a cég fölírásait viselik*.

*Aki a munkásnyuzást elűti, az Heller F. fölírásu pipát nem vásárol.*

A szervezett munkásság kötelessége, hogy a bojkott sikerét a legmesszebbmenő agitációval

előmozdítsa. *Minden értekezleten, minden összejövetelnél figyelmeztetendők úgy a mezei, mint az ipari munkások, hogy Heller-féle pipákat ne vásároljanak.*

*Minden kereskedő, ahol munkások megfordulnak, figyelmeztetendő, hogy a Heller F. gyárnál ne rendeljen pipákat.*

A bojkott sikere a szervezett munkásság magatartásától függ. Fel tehát a munkára! Tegye minden munkás kötelességét! Könyítsünk a végtelenségig kiszipolyozott pipakészítő munkásársaink sorsán. Ne támogassuk a testvéreinket nyuzó gyárost!

Az összes párt- és szaklapok közöljék e felhívást. *A szakszervezeti tanács tiltakozása.*

**Az amerikai magyarajku munkásság** felhívást közöl a „Népszava“-ban a magyarországi szocialista munkásokhoz. Ebben a felhívásban óva intik a magyarországi munkásokat, hogy fel ne üljenek a csábításoknak és ígéreteknek, ha Amerikába akarják őket munkára szerződíteni. Ha pedig kimennek Amerikába, akkor forduljanak az ottani munkás-szervezetekhez, amelyek a bevándorlókat mindenkor önzetlenül ellátják tanácsal és utbaigazítással.

„Ujabbán Magyarországból valóságos népvándorlás indult meg Amerika felé, mondja a felhívás, s amint a jelek mutatják, ez még emelkedni fog.

Mi, szervezett munkások, kötelességünknek tartjuk figyelmeztetni az Amerikába kivándorló munkástestvéreinket, hogy Amerika sem az az ország, ahol a munkás „milliókat szerez.“ A munkásság itt is elkeseredett harcot folytat a tőkével szemben, éppen úgy, mint mindenfelé. Nem mulik el lét, hogy egyik vagy másik munkázember — a kisebbeket nem is említve — a szervezett munkások bérharczba ne állnának. S nincs oly elgondolható iparág, amelyben az újabbnál-újabb gépek egész tömeg munkást az utetzára ne dobnának, ami a női és gyermekmunka-rendszeret óriási mértékben emeli.

Ily körülmények között az amerikai munkásság helyzete folyton nyomasztóbb és kétségbeesettebb lesz.

A szervezett munkások bérharczát állandóan veszélyeztetik nemcsak a benszülött

szervezetlen munkások óriási tömegei, hanem a mindenfelől beözönlő nagyszámú kivándorlók is, akik a nyelvet és viszonyokat nem ismerve, rendszerint egyes privát „munkaközvetítők, eselédelhelyezők, bankárok és közjegyzők“ szédclgő csalóbandájától keesegtető ígéretek mellett mindenfelé, az egész országban sztrájktrörökül szállítatnak. Fájdalom, az amerikai tőkésék öröme és a magyar név dicsőségére, az ilyenfajta munkásokat szállítók között nem kis számban szerepelnek magyarok is. Rendszerint oly egyének, akik most a haza mentésében vezérszerepet visznek, de odahaza mint sikeres családok köröznek. Ezek a szélhámós családok lelkiismeretlenül küldöztetik a szegény, tudatlan és a viszonyokban járatlan munkástestvéreinket mindenfelé az egész országba a busás „közvetítési“ díj fejében.“ — Felhívjuk szaktársainkat is a fentiek figyelembevételére.

**Uj szaklapok.** Rövid idő alatt a szakszervezeti magalom három szaklapot nyert, még pedig az élelmezési munkások, a bőrdücsök és szijgyártók, továbbá a kalapos időszi lapokat adnak ki, melyeknek hivatása a szervezkedés és a munkásérdekek előmozdítása.

**A legutóbbi kimutatás** óta a következő összegek érkeztek a szakogylet központi pénztárába:

Komáromi csoport 13.15 kor., temesvári csoport 35.46 kor., nagykanizsai csoport 26.28 kor., komáromi csoport 4.06 kor., gyulai csoport 12.28 kor.

**A szakegyelet helyisége:** VII. ker., Sip-utca 16. szám alatt van. Telefon-szám: 43—19.

**Pénztári órák:** kedden és pénteken este 8 órákor kezdődnek.

**Beiratasi díj:** 50 fill., heti tagdíj 20 fill. *Munkaközvetítés:* délelőtt 8—10-ig, délután 4—6 óráig.

Felelős szerkesztő: **Kiss Béla.**

Kiadja: **Lapbizottság.**

# ÁNGYÁN BÉLA

fodrászati illatszer- és piperez-cikkek raktára

Budapest VIII., József-körút 9 (Bazár-udvar).

Ajánlja dusan felszerelt raktárát az összes fodrászati kellékekben és illatszerekben. Pontos és gyors kiszolgálás. Ugy a helybell, mint vidéki megrendeléséknél 5% pénztári engedmény.



Tessék egy levelező-lapon kérni a legujabbban megjelent nagybani képes árjegyzé-  
kem, melyben az összes fodrász- és borbélykellékek és számos ujdonság található.

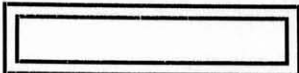
LEGUJABB MINTÁJU

# fodrász-kabátok

I-ső rendű 5 korona.

II-rendű 4 korona.

Mintával készséggel  
— szolgálunk. —



- Gáspár Testvérek -

bajuszkötő ipartelep és fodrászati cikkek berendezési vállalata

Budapest, VII., Erzsébet-körut 33.

## KRAUS VICTOR

villanyerőre berendezett mű- és borotva-  
homoru-köszörűdéje

Budapest, VI., Király-utca 78. szám alatt.



**Aki**

borotvált, ollóit, hajvágó gépeit stb. kitünően, jólállás mellett óhajtja köszörűltetni, forduljon bizalommal fenti céghez. Legolósobb bevásárlási forrás mindennemű elsőrendű aczél- készítményekből. — Vidéki megrendelések pontosan teljesítettek. A t. fodrász urak figyelmét felhívom „ROXO“- és versenykéseimre.

**Wer**

seine Rasiermesser, Scheeren, Haarschneidemaschinen etc. vorzüglich, mit Garantie geschliffen haben will, der wende sich vertrauensvoll an obige Firma. Billigste Einkaufsquelle in sämtlichen Ia Stahlwaaren. Provinzaufträge werden prompteffektiert. Auf meine Roxo- u. Konkurrenzmesser mache ich die Herren Friseur aufmerksam. o

## Értesítés.

Tisztelettel értesitem a t. fodrász urakat, hogy Rottenbiller-utcazi üzletemet megnagyobbítás végett

## Erzsébet-körut 24.

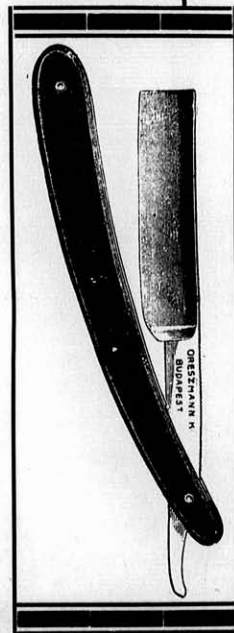
szám alá helyeztem át.

Raktáron tartok mindennemű aczélárakat és összes fodrászati cikkek, csakis elsőrendű gyártmányu angol, svéd borotvákat, valódi francia és amerikai hajvágó gépeket, ollókat, fenőszíjakat, stb.

Meghívom a t. fodrász urakat dusan berendezett üzletem megtekintésére és kérem eddig irántam tanusított szives jóindulatukban tovább is részesíteni. Becses pártfogásukat kérve

teljes tisztelettel

Dreszmann Károly.



## Flasner Lajos

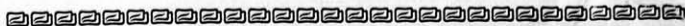
Budapest, VIII., József-körut 17.



Első magyar villanyerőre berendezett borotva-homoru-köszörűdéje, aczéláru és fodrászati cikkek raktára.



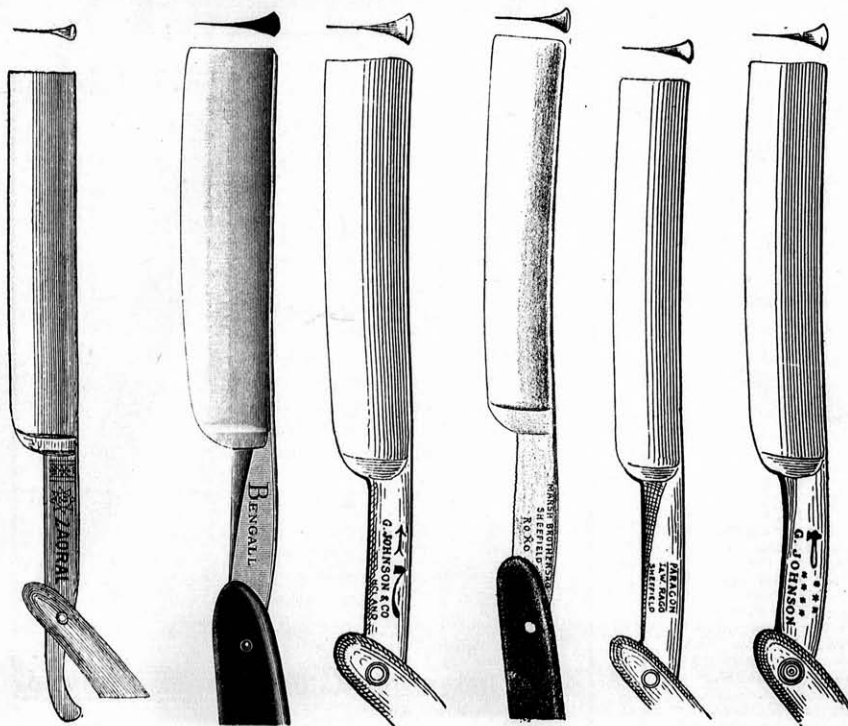
Ajánlja dus választékú raktárát ugy hajnyirógépek, ollók, borotvák, fenőszíjak, fenőkövek, fésűk, kefék, valamint teljes fodrászati felszerelések és az összes piperecikkekben.



Eredeti ROXO- és MONOPOL-BOROTVÁK minden szélességben és köszörűléssel. Köszörűlések gyorsan, pontosan eszközöltetnek és 8 napon belül megküldetnek. Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

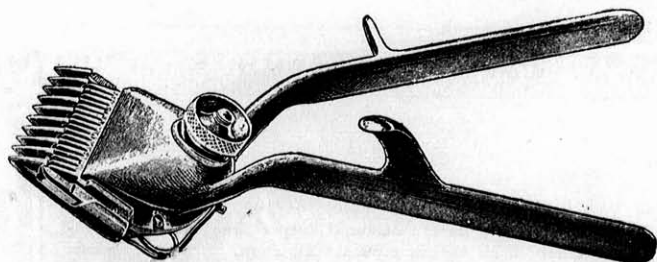
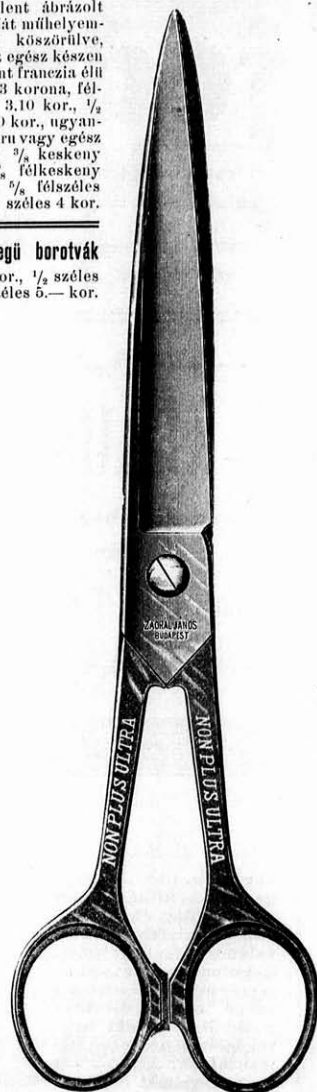


## Eredeti „ROXO“ borotvák.



Az összes lent ábrázolt borotvák saját műhelyemben vannak készörülve, használható egész készen felve, drbként francia élel  $\frac{1}{8}$  keskeny 3 korona, félkeskeny  $\frac{1}{8}$  3.10 kor.,  $\frac{1}{2}$  széles  $\frac{3}{8}$  3.40 kor., ugyanazok félhomoru vagy egész homoru élel  $\frac{3}{8}$  keskeny 3.20 kor.,  $\frac{1}{8}$  félkeskeny 3.40 korona,  $\frac{3}{8}$  félszéles 3.60 kor.,  $\frac{5}{8}$  széles 4 kor.

Paragon jellegű borotvák keskeny 4 kor.,  $\frac{1}{2}$  széles 4.40, egész széles 5.— kor.



**KOHINOR** a legújabb haj- és szakállvágó-gép mint hajvágó 1, 5 és 7  $\frac{m}{m}$  vágásra, szabályozható fésűvel 8.— kor., ugyanaz kisebb kivitelben mint a legrovidebb szakállvágó 00 6.— kor., a legjobb-nak elismert „JUVEL“ hajvágó-gép 3 és 7  $\frac{m}{m}$  vágásra 8 kor., 3, 7 és 10  $\frac{m}{m}$  9.— kor., „Juvel“ mint szakállvágó  $\frac{1}{2}$   $\frac{m}{m}$  vágásra 7.— kor. Francia Barignend 3 és 7  $\frac{m}{m}$  vágásra 6.— kor., 3, 7 és 10  $\frac{m}{m}$  7.— kor., szakállvágó  $\frac{1}{2}$   $\frac{m}{m}$  vagy 0  $\frac{m}{m}$  5 kor.

Első magyar villanyre berendezett borotva homoru közörít-műhely és saját gyártmányu aczelláruk raktára. Gyári raktár a legjobb angol, német, francia és svéd aczellárukban. — Szabalmak tulajdonosa, magyar kir., francia, német birodalmi mintavédjegy és osztrák szabadalom. — Képes árjegyzékkel kívánatra ingyen és bérmentve szolgállok. — Kitértve az 1900. párisi világkiállításán ezüst éremmel.

Midőn a tisztelt vevőimet az ujjonnan berendezett, VIII., Baross-utca 1. és Üllői-ut 4. szám alatti üzleteimre és különféle czikkeken megnyagyobbított raktáram megtekintése végett felhívom, becses jóindulataiba magamat ajánlom, maradok kiváló tisztelettel

**ZAORAL JÁNOS.**